

O DÍA DE GALICIA

É este o segundo ano que se celebra o Día de Galicia. ¿Qué significa? Un día de recollimento, de comunión, de ledicia para os galegos, un acto esterno para que moitos dos nosos compatriotas se dean conta do que son, da terra nai, á que teñen que volver si queren ser algo. Desta maneira despertarán do seu sono e traballarán n-un futuro glorioso. Que hoxe todos poñan o seu pensamento en Galicia, falen a súa propia fala, e recen os versos dos nosos poetas!

As condicións actúas para o noso movemento nacionalista non poden ser mellores. O rexurdimento do catalanismo, a súa purificación terá unha transcendencia enorme; e ademais non é Cataluña xa a única que pide a súa liberdade política, son-os restantes países oprimidos pol-o Estado hespañol. Por outra parte, dentro da nosa terra o nacionalismo fixo enormes progresos: o número das organizacións multiplícase cada día, as publicacións en galego aumentan rápidamente, e os participantes, no noso movemento esténdense por total-as clases sociás e todol-os campos ideolóxicos.

As simpatías pol-a nosa actuación non son menores. Elementos novos de moito valimento inauguran con motivo do día de Galicia a súa colaboración na NOSA TERRA. O Sr. Castillo, o mellor arqueólogo galego, delegado rexio de Belas Artes, autor de tantas obras interesantísimas, hónranos c-un traballo escrito en galego expresamente para A NOSA TERRA, relativo ao escudo de Galicia. Para o dito traballo fixo un dibuxo o gran arquitecto cruñés Sr. del Villar, que non hai moito tempo, n-unha conferencia súa, indicaba que debíamos facer rexurdir a nosa arquitectura popular. O poeta Xavier Bóveda conságrase hoxe definitivamente coa súa primeira composición en galego, o soneto que os lectores verán mais adiante; era o único que lle faltaba ao «cantor dos pinos» para ser estimado como un dos mellores dos nosos. Calcás (García Acuña), un fino humorista, que pol-as súas penetrantes verbas coscen os lectores do «Noroeste», tamén nos remite unhas cuartillas expresamente para nós.

Con gran ledicia contamos entre nós de novo a vellos amigos e colaboradores: a inspirada poetisa Francisca Herrera; os escritores cheos de talento Eladio Rodríguez, Valcárcel, Euxenio Carré Aldao, Banet Fontenla, Lousada Diéguez, non podían nin debían faltar n-este número.

¿Qué dicir dos mais? Lugris, Leandro Carré, Peña Novo, Abelaira, Taibo e tantos outros... Son representantes do espírito galego, sempre fondo e valente. O presente número, pois, amosra unha ampla colaboración na obra do rexurdimento da nosa Galicia, que é a única que como temos dito, poderá permitir lograr o gran fin que nos propoñemos. As xeneracións sucesivas apresetanse agora unidas nas súas aspiracións e arelas.

Saudamos n-este día aos irmaos galegos d' América. A eles é moito o que Galicia lles debe e aínda lles deberá mais agora que se organizan e preparan para o labor redentor da terra. As ideas nacionalistas van conquerindo as nosas colonias alén do Atlántico. O mozo loitador Tomás Sabio fundou hai pouco a Xuntanza Nacionalista da Habana, que leva unha vida moi próspera. N' esta semana anúncianos a prensa a organización d' unha Liga Autonomista en Cuba, anuncio que acollemos con fonda ledicia. Na Arxentina fixo unha labor de propaganda galeguista, pola que sentimos verdadeira simpatía, o vicecónsul da República da Plata en Mondoñedo, Fernandó Lorenzo Rico, a quen tamén se lle debe o homenaxe o poeta Leiras Pnlpeiro. Unha estreita e saudosa aperta, pois, aos nosos irmáns d' América.

En Portugal, en Viana do Castelo, publicaráse no día de hoxe en honor de Galicia un extraordinario da revista «Aurora de Lima», no que terán parte escritores galegos. Ao iniciador, señor Julio Lemus, e aos seus paisanos de Viana, saudamos fraternalmente, dándollel-as gracias pola súa fineza e facendo votos porque as relacións culturais entre Galicia e Portugal sexan cada día mais intensas. Non esquecemos n-este día ós nosos amigos de alén Miño: Leonardo de Coimbra, Teixeira Pascoaes, Alexandre de Córdova, Peralta, Sergio e os mais artistas e pensadores que nos honraron coa súa amizade persoal. Nós seguimos con amor e interés os progresos de Portugal, e o seu porvir considerámolo como cousa propia.

Decíamos que na Península espertan rápidamente os ideás nacionalistas. Estamos seguros que a estridencia nacionalista resolveráse n-unha consonancia federalista, n-unha confederación ibérica máis grande, máis fecunda que esta caduca unidade de forza que fixeron contra a von-